

ТОНЯ ТРАЙКОВА ТОЗИ ТЕАТЪР...

chitanka.info

Този театър не беше с балкони и ложжи,
с фрески на ангели, с тежки кресла кадифени.
Бе под открито небе и на бриза изложен
откъм морето безкрайно зад лятната сцена.
С ясните линии, с простите голи скамейки,
сякаш е кораб, забравил да вдигне платната,
будеше вече заспалите сенки на кея,
беше театър, за който си даваш душата.
Свиреше джаз и луната се вдигна високо,
нейната маска се хвана в рибарските мрежи,
а суетнята растеше в различни посоки,
без да докосва пианото, тъмно от нежност.
Там, на последния ред, малко чужда на всичко,
търсех неясната близост на нещо от мрака,
чувствах лъча на прожектора как ме привлича,
но неусетно попадах в един друг спектакъл.
Просто седях, покорена от морския вятър,
гледах в небето как облакът бавно чертае
фрески на ангели с леки криле и позлата,
чаках да дойде при мене душа от безкрая.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.